

جریان مدعی یمانی در امتداد فرقه بهائی

احمد اسماعیل کیست؟

www.Adyannet.com

اهل بیت علیهم السلام است که با استفاده از احادیث ضعیف یا تقطیع کردن آنها و یا حتی با جعل روایات، سعی در اثبات ادعاهایش دارد.

وی یکی دیگر از ادله خود را دعوت علما به مباحله و مناظره عنوان کرده و این در حالی است که تاکنون علما و افراد بسیاری وی را به مناظره فراخوانده‌اند؛ اما او در تمام موارد از حضور سرباز زده و نهایتاً چاره را در فرار و غیبت دیده است و طبق گفته پیروانش، وی با هیچ فردی دیدار ندارد؛ اما دعوت به مناظره‌اش بر جای خود باقی است!

منابع جهت مطالعه بیشتر تر:

۱. دجال بصره، علی کورانی، ترجمه: مسلم خاطری، بوستان کتاب قم؛
۲. بررسی و رد ادعاهای احمد اسماعیل، محمد ذکاوت صفت، نشر شکوفه یاس؛
۳. ره افسانه، محمد شهبازیان، مرکز تخصصی مهدویت، قم؛
۴. پایگاه اینترنتی المهدیون به آدرس:

<http://almahdyoon.ir>

یکی از شگردهای استعمار برای سلطه بر کشورهای اسلامی و استحاله فرهنگی و ایجاد تفرقه در میان آنها، تأسیس فرقه‌ها و جریانات مذهبی است. تأسیس فرقه ضالّه قادیانیه در پاکستان و گروهک بهائیت در ایران، نمونه‌هایی از این توطئه شوم است.

«احمد بن اسماعیل بصری» که بعدها خود را «احمد الحسن» نامید، آغازگر جریانی نوظهور در عرصه مهدویت شده است که با حمایت کانونهای دین‌ستیز و الگوپذیری از سران مرتدّ بهائیت، ادعاهای مختلفی ارائه داده است. فعالیت این جریان در ایران و عراق، در اواخر سالهای حاکمیت صدام رشد فزاینده‌ای داشته است. وی با کمک برخی از باقیمانده‌های رژیم بعث عراق، تشکیلات وسیعی را در مناطقی همچون نجف، کربلا، ناصریه و بصره به راه انداخت.

احمد اسماعیل از قبیله «صیامر» در حدود سال ۱۹۷۰م / ۱۳۴۹ش در منطقه‌ای به نام «هویر» از توابع شهرستان «زبیر» از استان بصره متولد شد. وی در سال ۱۹۹۹م از دانشگاه مهندسی بصره فارغ التحصیل شد و به حوزه علمیه شهید سید محمد صدر علیه السلام در نجف وارد و حدود دو سال در آنجا تلمذ نمود، سپس به خارج از کشور مسافرت کرد و در بازگشت خود را یمانی موعود و سفیر امام مهدی علیه السلام خواند. او خود را با چند

واسطه فرزند حضرت ولی عصر علیه السلام می‌داند و شجره‌نامه خود را اینگونه بیان می‌دارد:

«احمد فرزند اسماعیل فرزند صالح فرزند حسین فرزند سلمان فرزند امام مهدی علیه السلام و این در حالی است که طبق گفته نسب‌شناسان عشیره «ابو سویلم» که احمد اسماعیل نیز به طایفه «همبوش» از آن عشیره منسوب است، سلمان فرزند داود است و تا جد چهل و ششم وی را دقیق مشخص نموده‌اند که هیچ ارتباطی به ائمه و امام عصر علیه السلام ندارد.

«حاج داخل عبدالزهره سلمی» یکی از بزرگان عشیره سلمیها وی را دجال خوانده است و بعد از ذکر نکاتی در مورد خانواده وی می‌نویسد: تمام اهل و عموها و عشیره‌اش از آنچه این دجال ادعا می‌کند، بیزارند؛^(۱) اما مریدان احمد وی را احمد الحسن نامگذاری کرده و منسوب به امام حسن عسکری علیه السلام می‌دانند.

احمد اسماعیل از ابتدای کار اقدام به تخریب مرجعیت شیعی نمود و در بعضی خطبه‌های خود، مرجعیت شیعه را بدتر از عالمان آل سعود معرفی می‌کند و حتی عالم مجاهدی همچون آیت الله سیستانی علیه السلام را که از زعمای بزرگ شیعه در عصر حاضر می‌باشد، عالمی آمریکایی معرفی

۱. بررسی و رد ادعاهای احمد اسماعیل، محمد ذکاوت صفت، صفحه ۱۹۷ (در این کتاب تصویر اصل نامه نیز آمده است).

می‌کند و صریحاً خطاب به طلاب حوزه علمیه، مقام معظم رهبری علیه السلام و آیت الله سیستانی علیه السلام را از جمله کسانی می‌داند که مردم را به خود و حاکمیت بشری دعوت می‌نمایند و به حاکمیت خدا اعتقادی ندارند و در نهایت بی‌شرمی، بزرگان و علمای شیعه را فرزندان شریح قاضی، یزید و مأمون معرفی می‌کند.

در منابع مختلف به بیش از ۵۰ مورد از ادعاهای احمد اسماعیل اشاره شده است که مهم‌ترین آنها به شرح زیر است:

- فرزند امام مهدی علیه السلام با چهار واسطه؛
- یمانی موعود که زمینه‌ساز ظهور است؛
- قائل به حکومت ۱۲ مهدی بعد از ۱۲ امام می‌باشد و خود را اول المهديين معرفی می‌کند؛
- وزیر امام مهدی علیه السلام است؛
- کتاب الله و قرآن کریم ناطق است؛
- پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به او وصیت کرده و اسم، نسب و صفتش را بیان فرموده است؛
- او قائم آل محمد صلی الله علیه و آله است؛
- دارای عصمت، علم و میراث اهل بیت است؛
- جاری شدن خون امام حسین علیه السلام به خاطر خدا و به خاطر او و پدرش می‌باشد؛
- او فردی است که به جای حضرت عیسی علیه السلام مصلوب گردیده و همراه انبیای گذشته بوده است.^(۲)

۲. المتشابهات، احمد الحسن، ج ۱، ص ۲۹۹.

همچنین در ادعاهایی مضحک:

- علم اصول، رجال و سندشناسی حدیث را بدعت می‌داند؛

- ارائه خمس به غیر خود را حرام می‌داند؛

- تقلید از مراجع را بدعت معرفی می‌کند.

وی برای اثبات ادعاهای خود دلایلی، از جمله استدلال به آیات قرآن کریم را ذکر می‌کند. تفسیر به رأی در استدلالهای او امری کاملاً مشهود است. به عنوان مثال وی از آیاتی که در آنها از رسول و انبیای الهی بحث شده است، استفاده نموده و آنها را به آمدن خود تفسیر می‌کند، مثلاً می‌گوید: مطابق آیه دوم و سوم سوره جمعه: «هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَ آخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ»؛ «او کسی است که در میان مردم درس نخوانده پیامبری را مبعوث کرد که آیاتش را بر آنان می‌خواند و آنان را تزکیه می‌کند و کتاب و حکمت می‌آموزد؛ هرچند از پیش در گمراهی آشکاری بودند و [نیز پیامبر را] بر مردمی دیگر [از عرب و غیر عرب] که هنوز به آنها نپیوسته‌اند [برانگیخت] و او توانای شکست ناپذیر و حکیم است.»

احمد اسماعیل خود را رسول و بشارت

دهنده برای «آخرین منهم لما يلحقوا بهم» ذکر می‌کند، در حالی که این تنها یک ادعاست و اثبات آن خود نیاز به دلیل دارد. این در حالی است که مطابق مستندات موجود، وی حتی از تلاوت صحیح آیات قرآن عاجز است و در تلاوت آیات اشتباهات فراوانی دارد. وی در فایل صوتی خود خطاب به طلاب و روحانیون آیاتی از قرآن کریم را می‌خواند که پر از اشتباهات رسواکننده است. به عنوان مثال: کلمه «سُبُلْنَا» در آیه «وَ الَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا»^(۳) را به ضم لام و به حالت مرفوع «سُبُلْنَا» می‌خواند، در حالی که به علت مفعول بودن برای «لَنَهْدِيَنَّهُمْ» باید منصوب «سُبُلْنَا» خوانده شود.

و یا در آیه «قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمَلِكِ ثَوْنِي الْمَلِكِ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمَلِكِ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۴) سه خطای واضح را مرتکب شده است: کلمه الله را به جای ترقیق به صورت تفخیم خوانده، کلمه «مَالِكِ» را مجرور و به کسر کاف (مالک) و فعل «تَنْزِعُ» را به صورت «تَنْزَعُ» می‌خواند.

همچنین کلمه «لَأَقْعُدَنَّ» را در آیه «قَالَ فِيمَا

۳. عنكبوت / ۶۹.

۴. آل عمران / ۲۶.

أَعْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ»^(۵)

به کسر عین (لَأَقْعِدَنَّ) خوانده و بعد درصدد اصلاح برآمده و مجدداً آن را به فتح لام (لَأَقْعِدَنَّ) می‌خواند. و این تنها برخی از خطاهای احمد اسماعیل می‌باشد که در فایل صوتی وی خطاب به طلاب حوزه علمیه قم و نجف مرتکب شده و با وجود این خطاها ادعا می‌شود که آگاه‌ترین مردم به قرآن است!

در پایگاه رسمی آنها نوشته شده است: «قال السيد احمد الحسن عليه السلام: انا أعلم من اهل التوراة بتوراتهم و أعلم من اهل الإنجيل بإنجيلهم و أعلم من اهل القرآن بقرآنهم فأعتبروا يا أولي الأبصار؛ من از اهل تورات به توراتشان، از اهل انجیل به انجیلشان و از اهل قرآن به قرآنشان آگاه‌ترم. پس ای صاحبان بصیرت! عبرت گیرید.»

اما خطاهای نحوی وی فوق العاده زیاد است، تا جایی که هیچ صفحه‌ای از کتابها و هیچ بیانی از بیاناتش خالی از اشکال نیست که علاقمندان را به کتاب «الرد القاصم لدعوة المفتری علی الإمام الغائب» نوشته استاد شیخ علی آل محسن، صفحات ۱۸۰ - ۲۱۰ ارجاع می‌دهیم.

یکی دیگر از دلایل وی، استناد به احادیث

۵. اعراف / ۱۶.